
 <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2023.211>
УДК 373.3.091.12.011.3-051(477)

Жигайло Оксана

 <https://orcid.org/0000-0001-8297-2951>

кандидат психологічних наук,
доцент кафедри фундаментальних дисциплін
початкової освіти

Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка,
вул. І. Франка, 24, м. Дрогобич, 82100

 okzhigajlo@ukr.net

Петровська Карина

 <https://orcid.org/0009-0009-8476-4051>

магістр факультету початкової освіти та мистецтва

Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка,
вул. І. Франка, 24, м. Дрогобич, 82100

 karyna.maks@gmail.com

Професійна самоєфективність вчителя початкових класів в умовах нової української школи

Анотація. У статті розглянуто особливості роботи учителя початкових класів Нової української школи через призму особистісного конструкту. Здійснено аналіз літературних джерел з обраної проблеми. Досліджено вплив рівня професійної самоєфективності учителя початкових класів на професійну діяльність та її результати, що є важливим для розуміння особливостей роботи учителя.

Виявлено прояви самоєфективності у різних життєвих сферах, що сприяють виокремленню професійної самоєфективності, яка безпосередньо впливає на професійну діяльність педагога. Зіставлено та проаналізовано низку функцій педагога, висвітлених у професійному стандарті, які потребують ретельної роботи та впевненості у позитивному результаті, що напряду залежить від самоєфективності учителя.

Досліджено зв'язок результатів попередніх досліджень із сформованими вимогами, побудованими не лише на професійних навичках, але й на особистісних конструктах, які є частиною особистості вчителя. Проаналізовано результати досліджень у сфері професійної самоефективності учителів та описано особливості виконання функцій через призму професійної самоефективності.

Доведено, що учитель з високою самоефективністю без страху може оцінювати свої результати роботи і здійснювати якісний аналіз роботи інших, надавати аргументовану конструктивну оцінку іншим та їхнім працям. Вчитель, який не боїться труднощів на шляху до мети, гнучкий під час вирішення завдань, критичний та справедливий до своєї діяльності та роботи інших, не буде боятися почути або надати зворотний зв'язок у колі робочого колективу. При спілкуванні з учнями, батьками та колегами проявляє більшу толерантність та орієнтованість на співрозмовника, демонструє більшу зацікавленість у розмові, може пояснити своє бачення та аргументувати його. Результати роботи вчителя із високою самоефективністю є кращими, адже він легше встановлює зв'язок з учнями та гнучкіше подає новий матеріал.

Ключові слова: *самоефективність, учитель початкових класів, професійна самоефективність, педагогічна діяльність, професійний стандарт вчителя, функції вчителя.*

© Жигайло Оксана, Петровська Карина, 2023

Вступ. Кожного року вимоги, які висувають до учителів Міністерство освіти і науки, суспільство, а також політичні та соціальні умови стають конкретнішими, серйознішими та потребують постійного розвитку учителя, його креативності, творчості, гнучкості та стресостійкості. Задля задоволення цих вимог учитель повинен мати гарно розвинені не лише професійні навички, але й особистісні якості. Одним із необхідних психологічних конструктів особистості є самоефективність, яка допомагає не лише інтегруватися у життєве русло педагога, але й почуватися там комфортно з плином часу.

Поняття «самоефективність» досліджувалося та було введено у психологічний словник ще у 1977 р. Самоефективність — переконання людини відносно її здатності керувати подіями, що впливають на її життя; особистісний когнітивний конструкт, що

впливає на мотивацію та результати діяльності; переконання особистості в успішності здійснення поведінки, необхідної для досягнення очікуваних результатів. (Макаренко І., 2011, с. 159)

Дослідження проявів самоефективності у різних життєвих сферах посприяло виокремленню професійної самоефективності, яка найбільше залучена у професійну діяльність.

Вивчення даного конструкту найактивніше здійснюють вже у XXI ст. такі вчені: Т. Кремешна, О. Креденцер, І. Галецька, F. Salimirad, N. Srimathi, Giorgietal, Kniffietal, Nerman, Nickmon-Rosa, Reinke, Kim, Buric. Дослідження проводилися у різних країнах, враховувалися різні особливості соціальної динаміки. Зокрема, звертали увагу на фізичний стан та психологічне здоров'я вчителів, емоційне вигорання, бажання залученості у професійну діяльність та дослідження нових течій у педагогіці, методиці викладання та розвитку власних здібностей.

Кремешна Т. розглядає педагогічну самоефективність як інтегративне утворення, яке виражається у впевненості педагога у власній професійній компетентності, здатності продуктивно здійснювати педагогічну діяльність, обираючи засоби педагогічного впливу, що забезпечують успішне досягнення поставлених цілей навчально-виховного процесу (Кремешна Т., 2021, с. 4).

У своєму дослідженні Креденцер О. оцінює фактичний рівень розвитку самоефективності у вчителів початкової школи та зазначає, що він має значний вплив на саму педагогічну діяльність (Креденцер О., 2021).

Наявні розвідки залишають досить широке поле для вивчення професійної самоефективності учителя початкових класів. Наше дослідження допоможе оцінити важливість розвитку та підвищення чуття психологічного конструкту, а саме — самоефективності у професійному житті вчителя у НУШ для вирішення поставлених завдань відповідно до вимог професійного стандарту.

Мета статті — встановити вплив самоефективності педагога на професійну діяльність в умовах Нової української школи.

Завдання нашого дослідження полягає у тому, щоб розглянути професійну діяльність педагога через призму самоефективності у контексті сучасних вимог до вчителя початкових класів.

Самоефективність — це особистісний конструкт, який здійснює вагомий вплив на життя людини. Важливість самоефективності полягає у тому, що віра у себе та свої дії виступає важливим фактором у процесі виконання роботи та наслідків відповідної діяльності. Самоефективність — це те, як людина оцінює власні можливості, здібності, компетентність у відповідній ситуації. На думку деяких психологів, досліджуваний конструкт впливає на мотивацію, поведінку, емоційні стани, які, у свою чергу, допомагають або заважають у процесі вирішення відповідної ситуації (Потеряхін О., 2009, с. 50)

Важливо розрізнити самоефективність та очікуваний результат певної діяльності. Таким чином, самоефективність — це відчуття людини щодо її можливостей вирішити конкретну ситуацію за допомогою власних дій з урахуванням особливостей навколишнього середовища, а припущення про результат відповідної діяльності є оцінкою наслідків дій.

Виділяють три рівні прояву самоефективності:

- 1) високий — адекватна оцінка здібностей, очікування успіху у діяльності та взаєминах з оточуючими, розуміння себе, своїх сильних та слабких сторін;
- 2) середній — суперечності між позитивними та негативними власними очікуваннями результатів та оцінкою можливостей, сумніви щодо досягнення успіхів, потреба в оцінці зовні для власної впевненості в успіху;
- 3) низький — занижена оцінка здібностей та самоповага, зосередженість на недоліках, неспроможність вирішувати проблеми та конструктивно діяти у різних ситуаціях.

Важливо зазначити, що досліджуваний конструкт не є сталим, а змінюється відносно ситуації, попереднього досвіду, емоційного стану, ставлення до подій, які відбуваються з людиною, наявності оточуючих та відносин між ними, необхідних умінь та фізичного стану людини (Вовк О., 2010).

Спираючись на погляди А. Бандури, В. Schyns, G. Von Collani сформували концепт професійної самоефективності. Основа даного концепту полягає у переконаності людини щодо успішного виконання робочих завдань. Якщо розглядати професійну самоефективність через призму особистісних характеристик, то вона досить стабільна, проте у порівнянні із загальною самоефективністю є менш сталою, оскільки на неї більше впливає особистісний досвід (Креденцер О., 2021).

Вплив самоефективності на дії людини досліджував А. Бандура зі студентами. Він виявив, що студенти з високим рівнем самоефективності ставили вищі прагнення, демонстрували більшу стратегічну гнучкість при вирішенні завдань, досягали вищих інтелектуальних показників, ніж студенти з низьким її рівнем, хоча когнітивні здібності у них були однакові (Bandura A., Gian Vittorio Caprara, Fida R., 2008, с. 525–530).

У дослідженнях «Детермінанти самоефективності очікування страхів та катастроф» Альберт Бандура та Кріш звернули увагу на роль самоефективності у ситуації виникнення страху. Попередні дослідження Кріша показали, що людина, утримуючись від виконання завдань, які вона вважає небезпечними, попереджає дві очікувано негативні послідовності, включаючи відчуття страху при очікуванні цієї події (Bandura A., Reese L. and others, 1982).

Якщо людина відчуває контроль над ситуацією та впевненість у своїх силах, то вона зможе ефективніше виконати завдання. Так, досвідчений водій, який не впевнений, що зможе проїхати крутий схил, може отримати більше ушкоджень, ніж водій з меншим стажем, але впевнений у своїх здібностях. Це підтверджує закономірність: чим менш дієвим почувається суб'єкт, тим більший страх він відчуває.

Різні рівні сприйняття самоефективності провокують різні поведінкові реакції та відчуття страху. А. Бандура, Л. Різ і Н.Е. Адамс підтвердили у своїх дослідженнях, що сприйняття самоефективності діє як когнітивний медіатор регуляції поведінки і страху, індукуючи диференційні рівні самоефективності через реалізацію майстерності або моделювання. Результати цього дослідження доводять, що, змінюючи рівень самоефективності людини, можна змінювати її поведінкову реакцію та відчуття страху.

Представлене дослідження підтверджує, що переконання людини про її ефективність впливають на подолання нею перешкод, шляхи виконання завдань, довготривалість та якість. А. Бандура зазначав, що сила, яка керує людиною, йде не ззовні, а походить від взаємодії зовнішнього оточення, її індивідуальної поведінки та особистості. Ефективність є важливою особистісною рисою, яка у взаємодії із розумінням завдання, мотивацією стимулює до зміни типу поведінки (Bandura A., Reese L. and others, 1982).

Інші автори пропонують свої пояснення досліджуваного конструкту.

Самоефективність — один із психологічних чинників соціальної адаптації особистості, її здатність незалежно від об'єктивної важкості ситуації та суб'єктивного оцінювання її значущості мобілізувати власні ресурси, адекватно моделювати оптимальні поведінкові стратегії та гнучко реагувати на можливі зміни ситуації (Галецька І., 2003).

Дехто з дослідників виділяє професійну самоефективність, яка є важливою саме у професійній діяльності, впливає на вирішення поставлених завдань, мотивацію до професійного розвитку. Дослідники зазначають, що професійна самоефективність починає формуватися не на етапі навчання чи активної діяльності, а перед вибором майбутньої професії, адже частково складається із попередньо набутих навичок, умінь, особистісних характеристик.

P. Runhaar, T. Bednall, K. Sanders, H. Yang під час дослідження професійної самоефективності вчителів загальноосвітніх шкіл встановили взаємозв'язок

досліджуваного конструкту з інноваційністю. Дослідники виявили, що високий рівень самоефективності сприяє бажанню вчителів бути залученими до використання новітніх методів, інноваційної поведінки. Оскільки така поведінка виступає досить ризикованою, то потребує високого рівня віри у свої дії та результати, що досягається високою самоефективністю. Учителі з інноваційною поведінкою впевнені, що їхня діяльність буде корисною не лише учням, а й колегам (P. Runhaar, T. Bednall, K. Sanders & H. Yang, 2016)

Розглянувши особливості психологічного конструкту, який лежить в основі нашого дослідження, варто звернутися до професійного стандарту за професією «Вчитель початкових класів», опублікованого 2020 р. Даний стандарт було розроблено у співпраці з МОН, Національною академією педагогічних наук України та Профспілкою працівників освіти та науки України. У документі вказані компетентності, знання, уміння та навички, необхідні для сучасного учителя у Новій українській школі (Професійний стандарт, 2020).

У професійному стандарті виділено такі функції учителя початкових класів:

- 1) трудова функція А «Планування і здійснення освітнього процесу» (6 рівень НРК);
- 2) трудова функція Б «Забезпечення і підтримка навчання, виховання і розвитку учнів в освітньому середовищі та родині» (6 рівень НРК);
- 3) трудова функція В «Створення освітнього середовища» (6 рівень НРК);
- 4) трудова функція Г «Рефлексія та професійний саморозвиток» (7 рівень НРК);
- 5) трудова функція Д «Проведення педагогічних досліджень» (7 рівень НРК);
- 6) трудова функція Є «Надання методичної допомоги колегам з питань навчання, розвитку, виховання й соціалізації молодших школярів» (7 рівень НРК);
- 7) трудова функція Ж «Узагальнення власного педагогічного досвіду та його презентація педагогічній спільноті» (7 рівень НРК).

Проаналізуємо зазначені вище функції та їх реалізацію з урахуванням рівня професійної самоефективності вчителя початкової школи.

Перша функція полягає у плануванні та здійсненні освітнього процесу, що включає в себе такі дії та операції: робота із професійною літературою, створення плану, співпраця з іншими фахівцями, знання та використання нормативно-правових документів, діагностика учнів та здійснення освітнього процесу.

Реалізація першої функції може здійснюватися на різних рівнях, на що буде впливати і самоефективність вчителя. Представник високого рівня буде зацікавлений у якісному, розширеному, креативному виконанні дій, у той час, як вчителі з низьким рівнем будуть виконувати професійні обов'язки виключно на виконавському рівні, без зацікавленості, бажанні розширити власні межі, спробувати щось нове.

Розглянемо таку ситуацію. Молодий учитель отримав завдання спланувати навчально-виховний процес для учнів першого класу. Для виконання цього завдання він повинен залучити до роботи інших фахівців (психологів, логопедів, адміністрацію, інших вчителів, дефектологів, соціальних працівників), опрацювати книги не лише з профільних предметів, але й з методики їх викладання та з психології, рекомендації авторів підручників. Учителю з високим рівнем самоефективності буде легше встановити комунікацію з іншими фахівцями, адже він краще розуміє свої потреби, питання, які виникають у процесі роботи, може оцінити наявні знання більш об'єктивно та визнати потребу у співпраці з іншими, водночас має свої погляди та бажання їх реалізувати. У процесі створення плану робіт вчитель буде більш гнучким та враховуватиме особливості своїх учнів, адже зацікавлений не лише у одноосібному викладі матеріалу, але й в залученості учнів у процес навчання.

Наступна функція полягає у забезпеченні та підтримці навчання, виховання і розвитку учнів в освітньому середовищі та родині. Учитель стикається із такими завданнями, як: близька взаємодія з учнями, встановлення контакту з ними, формування образу вчителя як авторитетного наставника для дитини.

Учителю з високим рівнем самоефективності буде легше реалізовувати дану функцію, адже він більш гнучкий у своїй роботі. Він зможе вносити зміни до попереднього плану, аналізуючи процес роботи, проміжні та кінцеві результати, використовувати різні методи роботи із учнями, частіше застосовувати креативні методи роботи, наприклад: fishbone, шість капелюхів, генератор креативних ідей, акваріум, мозковий штурм. Такий педагог матиме змогу критично оцінити свою роботу, очікуваний та фактичний результати, зібрати зворотний зв'язок та оцінити отриману інформацію.

Учні з таким вчителем будуть формуватися як повноцінні особистості зі своїми поглядами, бажаннями, думками та оцінками щодо ситуацій, вчитимуться здоровій реакції на критику, помилки та невдачі.

Самоефективність в учнів теж формуватиметься високою у співпраці з таким вчителем, адже вони розвиватимуть різні навички, уміння оцінювати власні здібності та бажаний результат.

У контексті дослідження співпраця вчителів із високою самоефективністю з учнями буде найкраще втілювати у життя бачення НУШ освітнього процесу з досягненням бажаних результатів.

Реалізація третьої функції, спрямованої на створення освітнього середовища, потребує від учителя, зокрема, уміння облаштувати комфортне місце для учнів.

Учителю із високою самоефективністю буде легше інтегруватися у робочий процес, уміння бачити початковий та кінцевий (бажаний) етап допоможе створити безпечне, зручне, цікаве та різноманітне середовище, у якому буде зручно здійснювати освітній процес як учням, так і вчителіві.

Четверта функція передбачає рефлексію та професійний саморозвиток. Для її реалізації учителю необхідно рухатися протягом усього професійного життя, це схоже на правило із «Аліси в Країні Див» Л. Керролла, де потрібно бігти, щоб стояти на місці, а щоб рухатися вперед, то потрібно бігти вдвічі швидше. Це правило — найкращий опис

життя вчителя, якому самоєфективність допомагає втримувати мотивацію до власного навчання, бажання удосконалюватися задля себе, учнів та результату своєї роботи. Напевно, найкращим показником роботи вчителя є результати його учнів, їхнє бажання вчитися, дізнаватися нове, йти до школи та виконувати запропоновані завдання.

Наступна трудова функція спрямована на проведення педагогічних досліджень. Її реалізація потребує критичності та вміння бачити шляхи покращення умов освітньо-виховного процесу. Учитель може стикнутися із недосконалістю системи, з прогалинами у методичній базі, що може стати підґрунтям для нових досліджень у відповідних галузях. Учитель, який знає, який хоче досягти результату у своїй роботі, матиме бажання дослідити низку питань, внести свою частку у науково-методичну базу. Його дослідження будуть спрямовані на вирішення актуальних проблем сьогодення школи.

Шоста та сьома трудові функції потребують від учителя надання методичної допомоги колегам з питань навчання, розвитку, виховання та соціалізації молодших учнів, узагальнення власного педагогічного досвіду та його презентації педагогічній спільноті.

Реалізуючи цю функцію, учителю необхідно уміти ділитися своїми досягненнями, не боятися критики. Згадуючи описані вище дослідження, бачимо прямий зв'язок між високою самоєфективністю та бажанням вчителя ділитися своїми відкриттями, інноваційними методами, результатами своєї діяльності із колегами. Учителі з високим рівнем самоєфективності вирізняються не лише своєю роботою у процесі досягнення цілей, але й реакцією на її результат. Вони бажають допомогти іншим, ділячись власним досвідом та досягненнями.

У своїх дослідженнях Т. Кремешена, О. Креденцер та І. Галецька зазначали, що висока самоєфективність є підґрунтям для побудови позитивних сценаріїв і, зрештою, отримання кращих результатів своєї діяльності. Результати цих досліджень підтверджуються і нашим. I., F. Salimirad, N. Srimathi, Giorgietal, Kniffietal, Herman,

Nickmon-Rosa, Reinke, Kim, Buric у своїх дослідженнях як і ми, вивчали ймовірність засвоєння та використання новинок у методології учителями початкових класів і встановили, що учителі, які мають високу самоефективність, частіше здійснюють навчання, досліджують нові сфери, використовують результати своїх досліджень та впроваджують інновації у своїй діяльності.

Висновки та перспективи досліджень. Дослідження наукового доробку та аналіз вимог до вчителя початкових класів продемонстрували тісний зв'язок такого особистісного конструкту, як самоефективність та професійна діяльність вчителя Нової української школи. Ми простежили зв'язок результатів попередніх досліджень із сформованими вимогами, побудованими не лише на професійних навичках, але й особистісних конструктах, які є частиною особистості вчителя.

Результати дослідження мають практичну цінність, адже можуть допомогти учителю початкових класів у визначенні власних шляхів розвитку (практична, дослідницька діяльність), методів самопропрацювання, удосконалення саморефлексії задля розвитку самоефективності. Огляд переваг високого рівня самоефективності формуватиме індивідуальне ставлення учителя до самовдосконалення.

Результати нашого дослідження можна вивчати детальніше та розширювати. Перспектива вивчення даного питання потребує не лише емпіричного дослідження у майбутньому, але й більш детальної розвідки таких ситуацій, як: взаємодія у колективі, підвищення кваліфікації учителя, навчально-виховний процес, взаємодія з батьками, де враховуються різні психологічні конструкти, в тому числі порівняння загальної самоефективності з професійною самоефективністю вчителя.

Список використаних джерел

- Вовк О.М. Самоефективність: сутність, структура та особливості розвитку в студентському віці. *Вісник психології і соціальної педагогіки. Зб. наук. праць*. К., 2010. Вип. 3.
- Кремешна Т.І. Педагогічна самоефективність: шлях до успішного викладання: навчально-методичний посібник. Умань, 2010. 168 с.
- Креденцер О. Емпіричне дослідження особливостей розвитку різних видів самоефективності персоналу освітніх організацій в умовах пандемії COVID-19. *Організаційна психологія. Економічна психологія*. 2021. Т. 1. № 22. С. 89–101.
- Креденцер О. Професійна самоефективність персоналу освітніх організацій: теоретичний аналіз та емпіричне дослідження. *Організаційна психологія. Економічна психологія*. 2021. Т. 2–3. № 23. С. 64–76.
- Макаренко І. Проблема феномену «самоефективність» у психолого-педагогічній теорії та практиці. *Педагогічні науки*. 2011. № 28. С. 159.
- Потеряхін О. Самоефективність і мотивація діяльності. *Страхова справа*. 2009. № 2. С. 50–53.
- Професійний стандарт на професію «Вчитель початкової школи». URL: https://www.auc.org.ua/sites/default/files/sectors/u137/standart_uchytelya_pochatkovoyi_shkoly.pdf.
- Bandura A., Gian Vittorio Caprara, Fida R. et al. Longitudinal Analysis of the Role of Perceived Self-Efficacy for Self-Regulated Learning in Academic Continuance and Achievement. *Journal of Educational Psychology*. 2008. Vol. 100, No. 3. Pp. 525–534.
- Bandura A., Reese L. et al. Microanalysis of Action and Fear Arousal as a Function of Differential Levels of Perceived Self-Efficacy. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1982. Vol. 43, No. 1. Pp. 5–21.
- Runhaar, P., Bednall, T., Sanders, K., & Yang, H. Promoting VET Teachers' Innovative Behaviour: Exploring the roles of task interdependence, learning goal orientation and occupational self-efficacy. *Journal of Vocational Education & Training*. 2016. Vol. 68, No. 4, Pp. 436–452.

References

- Vovk, O. M. (2010). Samefektyvnist: sutnist, struktura ta osoblyvosti rozvytku v studentskomu vitsi [Self-Efficacy: The essence, structure and peculiarities of development in a student's age]. *Bulletin of Psychology and Social Pedagogy*, 3, Kyiv.
- Kremeshna, T. (2010). Pedagogical Self-Efficacy: The path to successful teaching: textbook. Uman, p. 168.
- Kredentser, O. (2021). Empirychnе doslidzhennia osoblyvostei rozvytku riznykh vydiv samefektyvnosti personalu osvitynikh orhanizatsii v umovakh pandemii COVID-19 [An Empirical Study of the Development of Types of Educational Staff's Self-Efficacy during the COVID-19 Pandemic.]. *Organizational Psychology. Economic Psychology*, 1/22, 89–101.
- Kredentser, O. (2021). Profesiina samefektyvnist personalu osvitynikh orhanizatsii: teoretychnyi analiz ta empirychnе doslidzhennia [Educational Organization staff's Occupational Self-Efficacy: Theoretical analysis and empirical research]. *Organizational Psychology. Economic Psychology*, 2/3 (23), 64–76.

- Makarenko, I. (2011). Problema fenomenu «samoefektyvnist» u psykholoho-pedahohichnii teorii ta praktytsi [The Problem of the Phenomenon of "self-efficacy" in Psychological and Pedagogical Theory and Practice]. *Pedagogical Sciences*, 28, p. 159.
- Potieriakhin, O.(2009). Samoefektyvnist i motyvatsiia diialnosti [Self-Efficacy and Motivation of Activity]. *Insurance Case*, 2, 50–53.
- Profesiinyi standart na profesiuu «Vchytel pochatkovoï shkoly» [Professional Standard for the Profession "Primary School Teacher"]. https://www.auc.org.ua/sites/default/files/sectors/u137/standart_uchytelya_pochatkovoyi_shkoly.pdf
- Bandura, A., Gian, Vittorio Caprara, Fida, R. et al. (2008). Longitudinal Analysis of the Role of Perceived Self-Efficacy for Self-Regulated Learning in Academic Continuance and Achievement. *Journal of Educational Psychology*, 100 (3), 525–534.
- Bandura, A., Reese, L. et al. (1982). Microanalysis of Action and Fear Arousal as a Function of Differential Levels of Perceived Self-Efficacy. *Journal of Personality and Social Psychology*, 43(1), 5–21.
- Runhaar, P., Bednall, T., Sanders, K., & Yang, H. (2016). Promoting VET Teachers' Innovative Behaviour: Exploring the roles of task interdependence, learning goal orientation and occupational self-efficacy. *Journal of Vocational Education & Training*, 68 (4), 436–452.

Professional Self-Efficacy of Primary School Teachers in the Conditions of the New Ukrainian School

Oksana Zhigaylo

 <https://orcid.org/0000-0001-8297-2951>

PhD (Pedagogy),

Associate Professor of the Fundamental Disciplines of Primary Education Department,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,

24 Ivan Franko St,

82100, Drohobych, Ukraine,

 okzhigajlo@ukr.net

Karyna Petrovska

 <https://orcid.org/0009-0009-8476-4051>

Master Student at the Faculty of Primary Education and Arts,

Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,

24 Ivan Franko St,

82100, Drohobych, Ukraine,

 karyna.maks@gmail.com

Abstract. *The article examines the peculiarities of the work of a teacher of primary classes of the New Ukrainian School through the prism from the perspective of a personal construct. It has The analysis of literary sources on the selected problem has been done. We can also see that The impact of the level of professional self-efficacy of primary school teachers on professional activity and its results has been studied, which is important for understanding the characteristics of a teacher's work.*

It is shown the identified manifestations of self-efficacy in different spheres of life, which contribute to the identification of professional self-efficacy, that directly affects the professional activity of a teacher. It indicates the compared and is compared and analysed number of functions of the teacher teacher's functions, highlighted in the Professional Standard, which require careful work and confidence in a positive result, which directly depends on the teacher's self-efficacy.

We can also It is investigated the experienced connection between the results of previous studies and the established requirements built not only on professional skills, but also on personal constructs that are part of the teacher's personality.

It informs about the analysed results of research in the field of professional self-efficacy of teachers and the described features of performing functions through the prism of professional self-efficacy.

It says it has been proven The authors have established the fact that a teacher with high self-efficacy can evaluate not only his work results without any fear, but also carry out a qualitative analysis of the work of others, provide a reasoned constructive assessment of others and their work. A teacher who is not afraid of difficulties on the way to the goal, who is flexible when while solving tasks, critical and fair to his activity and the work of others, will not be afraid to hear or give feedback in the circle of the work team concerning the evaluation of teamwork.

Keywords: *self-efficacy, primary school teacher, professional self-efficacy, pedagogical activities, Professional Standards of the for Teachers, teacher's functions.*

Стаття надійшла до редакції: 11.04.2023

Прийнято до друку: 26.06.2023